

Malmgren Monica (Kof)

Från: Per Sörås <pergeorgs@icloud.com>
Skickat: den 17 november 2016 00:09
Till: Kulturplan Kultur &Fritidskontoret
Ämne: Reflektion kring utredningen

Uppföljningsflagga: Följ upp
Flagga: Har meddelandeflagga

Hej,
Läste förslaget till kulturplan och gjorde en del reflektioner och vill dela med mig av dessa. Är för tillfället visserligen boende i Uppsala men har tillbringat större delen av mitt liv i Södertälje.

Mvh
Per Sörås

Det är svårt att få ett grepp om denna utredning och utvecklingsplan som inte görs utifrån en mer traditionell metod och disposition och definierar begrepp om vad som här menas med kultur och konstformer samt samlat beskriver verksamheter och aktiviteter inom olika områden.

Jag uppfattar att denna skrift har inriktningen att resonera kring, beskriva och försöka förstå upplevelsen av Södertäljes kulturliv hos kulturaktörer och andra. Detta är förstås intressant, kan ge nya öppningar och det är inte omöjligt att ett antal nya insikter kommer fram i texten, men jag tycker inte att enbart detta resonerande kan fungera som ett slutligt underlag för en offentlig kulturplan.

Vad jag också reagerar på är ett antal citat som ges en starkt bärighet och leder till beskrivningen av Södertälje som en delad stad/kommun och att det inte finns något intresse för andra gruppers konstnärliga och kulturella uttryck. Om denna totala uppdelning, som går emot vissa av mina erfarenheter, är sann så menar jag att den behöver en mycket mer djupgående analys för att lyftas fram i ett styrande dokument.

I övrigt funderar jag på om det går att utveckla den uppvisning av sin kultur-verksamhet som många föreningar och andra har haft vid medborgardagen mer? Att utöver medborgardagen också skapa en attraktiv mässa för att ge smakprov av olika aktörers kulturutbud som ett sätt att få syn på vad som finns, locka publik till evenemang, lära, ha roligt och inspireras av varandra.

Jo en sak till, ”Istället kallar man sig för Kringelstan ” skrivs i inledningen som jag tolkar med intentionen att detta bara är en gullig slogan, men berättelser om de änkor och andra ofta ensamstående och utsatta kvinnor som kallades kringel -gummorna/madamerna som skapade sin försörjning inte minst genom att sälja till kringlor och annat till dem som gästade badorten Södertelge, är förstås också en central del av vårt lokala kulturarv.
